

BÖRCsök DÓRA

Kommunikáció- és médiatudomány (alapképzés) szakos hallgató-
Milton Friedman Egyetem

Erasmus beszámoló- MADRID

2024-2025. ŐSZ

2024 szeptemberétől 2025 januárjáig volt szerencsém a madridi Ceu San Pablo Universidad Moncloa campusán tölteni egy felejthetetlen Erasmus-félévet. Régóta vágytam arra, hogy Spanyolországban élhessek, és Madrid tökéletes választásnak bizonyult – a nyüzsgő nagyváros minden előnyével együtt.

A jelentkezési folyamat meglepően gördülékenyen zajlott. Mind az itthoni, mind a kinti egyetem részéről segítőkészséget tapasztaltam, bár tudom, hogy ez nem mindenkinél alakult így – sokan küzdöttek a tárgyfelvétel nehézségeivel. Szerencsére egy kint élő barátom ajánlott szállást, de mindenkinek javaslom, hogy kerülje a magánszemélyektől vagy Facebook-csoportokból származó ajánlatokat, ahol gyakori az átverés. Helyette érdemes diákokra specializálódott ügynökségek segítségét kérni.

A spanyolországi oktatási rendszer jelentősen eltér a magyartól. Tantárgyaimat úgy válogattam, hogy itthon is elfogadtassam őket, de igyekeztem olyan kurzusokat is felvenni, amelyekre otthon nem lenne lehetőségem – hiszen ez az Erasmus egyik nagy előnye!

A spanyol oktatás sokkal gyakorlatiasabb, mint a hazai. A szorgalmi időszakban több a számonkérés: előadások, beadandók és csoportmunkák formájában, cserébe a vizsgák könnyebbek és kisebb súllyal esnek latba. Az oktatók kiváló angoltudással rendelkeztek és mindig készségesen segítettek. A vizsgákon csak olyan anyagot kértek számon, amit a gyakorlatban is használtunk, amit órákon átbeszéltünk és átismételtünk. Ráadásul a vizsgajegy gyakran csak 20-40%-ban számított bele a végső értékelésbe.

A belvárosban laktam két kedves perui lánnyal. A szálláskeresésnél fontos szempont volt nemcsak az egyetemhez és a boltokhoz való közelség, hanem a környék biztonsága is, különösen az éjszakai órákban.

A lakhatás Madridban drágább, mint Magyarországon, ezért érdemes alaposan körülnézni. Más költségek viszont hasonlóak voltak az otthoniakhoz. A közlekedés kifejezetten olcsó: diákként mindössze havi 8 euróért utazhattam nem csak a városon belül, de a környező településekre is. Madrid metró- és vasúthálózata kiváló, a 12 metróvonallal szinte mindenhová eljutottam, amit érdemes volt megnézni.

Az Erasmus-ösztöndíj a szállásköltségeimet fedezte, de a megélhetésre, utazásra és szórakozásra saját forrásokat kellett felhasználnom.

A spanyolok valóban rendkívül kedvesek és közvetlenek, bár ez nem mindig jelent mély barátságot – számukra természetes, hogy beszélgetésbe elegyednek egy eladóval vagy idegennel a metrón. Az egyetemen inkább egymással barátkoznak, így az erasmusos diákokkal alakítottam ki szorosabb kapcsolatokat.

Minden héten különféle Erasmus-programokat szerveztek: bulikat, kirándulásokat, sporteseményeket. Én elsősorban a saját barátaimmal jártam különböző helyekre.

A spanyolokról minden sztereotípiát igaznak bizonyult: közvetlenek, hangosak, gyakran késnek, későn kelnek és fekszenek, lazán kezelik a szabályokat, más étkezési időbeosztásuk van, szeretnek beszélgetni, bulizni és imádják a focit.

Az Erasmus-félév alatt belföldi utazásokra koncentráltam. Jártam Valenciában, Sevilleben, Toledóban, Segoviában, Gran Canarián és Alicantéban. Mindegyik hely varázslatos és egyedi, érdemes minél többet utazni Spanyolországon belül is. Ajánlom még Granadát, az északi baszk vidéket, és ha valaki még nem járt ott, akkor feltétlenül Barcelonát is.

A legnagyobb kihívást a nyelvi akadályok jelentették, mivel a spanyolok többsége nem beszél jól angolul. Gyorsan kellett fejlesztenem a spanyol nyelvtudásomat, hogy kommunikálni tudjak.

A honvágy természetes érzés volt, még akkor is, amikor egyébként remekül éreztem magam.

Nehézséget okozott az állandó FOMO érzés – ha egy hétvégén nem utaztam, nem mentem el egy buliba vagy nem látogattam meg egy múzeumot, úgy éreztem, "nem csinálom jól az Erasmusomat". Fontos volt megtanulni, hogy nem kell mindenhol ott lenni.

A megoldás egyszerű volt: beszélgettem a többi Erasmus-diákkal és a tanárokkal, és kiderült, hogy mindenki hasonló érzésekkel küzd. Az otthoni barátaim pedig mindig emlékeztettek, hogy azért vagyok kint, hogy élvezzem az élményt, és ne felesleges dolgokon aggódjak.

Az Erasmus-félév legértékesebb hozadéka egyértelműen az emberek voltak, akiket megismertem. A közös élmények – legyen szó tanulásról, kávézásról, utazásról, filmezésről, bulikról vagy akár sírásról – örökre velem maradnak, és tudom, hogy hiányozni fognak, hiszen valószínűleg soha többé nem fogunk egy helyen élni.

Ha valamit másképp csinálnék, az az lenne, hogy kevesebb otthoni látogatót fogadnék. Bár örültem a rokonok és barátok látogatásának, sok hétvégém ráment arra, hogy velük töltssem az időt, ahelyett, hogy a kinti barátaimmal lehetnék vagy pihenhetnék.

Tanácsom a jövőbeli Erasmus-hallgatóknak egyszerű: Vágjatok bele! Ne gondolkozzatok túl sokat, élvezzétek, amíg lehet! Bár az Erasmus-félév során voltak nehézségek, semmi sem helyettesítheti ezt az élményt. Olyan dolgokat adott, amelyekre nem is tudtam, hogy szükségem van. Életem egyik legmeghatározóbb időszaka volt, és minden nehézségével együtt, ha nem mentem volna ki, örökre bánnám.